

Yabani Tavşan Mini Okula Başlıyor

Anne tavşan, erkenden uyanmıştı. Ne de olsa bugün özel bir gündü. Çünkü ailenin en küçüğü olan Mini, okula başlıyordu. Yuvadan hoop diye dışarı çıktı. Mini ve ailesi, bozkırda yani otsu bitkilerin bulunduğu geniş bir alanda yaşıyordu. Anne tavşan, hoplaya zıplaya otların arasında ilerledi. Kahvaltıda, Mini'nin en sevdiği bozkır bitkileri tostundan yapmak için taze bitkilerden topladı ve yine hoplaya zıplaya yuvaya döndü. Kahvaltıyı hazırlayan anne tavşan, Mini'yi uyandırmaya gitti.

Bu öyküyü okumadan önce dergimizin ekinde verdiğimiz parmak kuklaları hazırlayın. Hazırladığınız parmak kuklaları kullanarak öyküdeki hareketleri canlandırabilir, konuşmaları seslendirebilirsiniz.

Mini, bütün gece heyecandan neredeyse hiç uyuyamamıştı. Ama ona rağmen annesinin sesini duyar duymaz "hop, hop, hop" diye hopyaya zıplaya hazırlandı. Herkes kahvaltı sofrasına oturmuştu. Ailece güzel bir kahvaltı yaptılar.

Gözlüğüm yere düştü, almama yardım eder misiniz?

Sağol evladım.

Ben alırım babaanneciğim.

Ellerine sağlık anneciğim. Ben doydum. Her şey çok lezzetliydi.

Afiyet olsun yavrum. Arkadaşların geldi, kapıda seni bekliyorlar. Hazırsan onları daha fazla bekletme.

Mini, okul giysilerini giymiş, okul çantasını takmış ve beslenme çantasını da yanına almıştı. Artık okula gitmek için hazırды. Arkadaşlarıyla hopyaya zıplaya okulun yolunu tuttu.

Yavru tavşanlar yolda giderken okulda ne öğreneceklerini düşünüyorlar ve birbirlerine sorular soruyorlardı.

Hepsinin aklında çok fazla soru vardı. Okuldaki ilk derste neredeyse tüm sorularını sordular. Öğretmenleri de onların heyecanını hissetmiş ve hiç yorulmadan tüm sorulara cevap vermişti.

Çocuklar
şimdi dinlenme vakti.
Dilerseniz okulun
bahçesinde oyun
oynatabilirsiniz.

Teşekkür
ederiz
öğretmenim.

Mini ve arkadaşları bahçeye çıktılar. Birbirlerini yakalama oyunu oynadılar. Çok yorulmuşlardı. Dinlenmek için çimenlere uzandıkları sırada Mini, bir ağlama sesi duydu. Yakınlarda bir yavru yabani tavşan ağlıyordu. Hemen ağlayan tavşanın yanına gitti.

Neden
ağlıyorsun?

Dedem
okulumun ilk günü için
bir kalem hediye etmişti
ama ben onu çimenlerde
kaybettim. Şimdi de
bulamıyorum.

Üzülme, biz sana
bulman için yardım
ederiz.

Mini ve arkadaşları yavru tavşanın kalemını aramaya başladı. Önce sağa doğru "hop, hop, hop" diye zıpladılar. Sonra sola doğru "hop, hop, hop" diye zıpladılar. Yukarı doğru hop, aşağı doğru hop... Derkeken sonunda bir taşın yanında kalemı buldular. Yavru yabani tavşan kalemı görünce çok sevindi.

Mini ve arkadaşları bunu duyduğuna çok sevindi. Hep birlikte çimenlerin üzerine güzel bir sofra kurdular ve yanlarında getirdikleri yiyecekleri birbirleriyle paylaştılar. Günün sonunda dersler bitmiş, eve dönme vakti gelmişti. Mini ve arkadaşları harika bir gün geçirmişti.

